עמידה — מוסף לשבת (כולל אמהות) 🖔

פִּי שֵׁם יהוה אֶקְרָא, הָבְוּ גְּדֶל לֵאלֹהֵינוּ. אֲדֹנִי, שְׂפָתֵי תִּפְתָּח וּפִּי יַגִּיד תְּהַלְּתֵךְ.

בָּרוּךְ אַתָּה יהוה אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְקָק וֵאלֹהֵי יַעַקֹב, אֱלֹהֵי שֶּׁרָה אֱלֹהֵי רִבְּקָה אֱלֹהֵי רָחֵל וֵאלֹהֵי לֵאָה, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגָּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אַל עֶלְיוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חַסְדִי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנִי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָר.

On שבת שובה:

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים, מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים,

ּוְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶּר הַחַיִּים, לְמַעַנְךְּ אֱלֹהִים חַיִּים.

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּפוֹקֵד וּמוֹשְׁיעַ וּמְגַן.

בָּרוּךְ אַתָּה יהוה מָגן אַבְרָהָם וּפֹקֵד שַׂרָה.

אַתָּה וִּבּוֹר לְעוֹלֶם אֲדֹנָי, מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ.

פסח until שמיני עצרת *From שמיני עצרת:

מַשִּׁיב הָרְוּחַ וּמוֹרִיד הַגָּשֶׁם.

מְכַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶטֶד, מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמֵתִּיר אֲסוּרִים, וּמְלֵּיִם אֲמוּנָתוֹ לִישׁנֵי עָפָר. מִי כָמְוֹךְ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דְּוֹמֶה לֶּךְ, מֶלֶךְ מִמִית וּמְי דְּוֹמֶה וּמַץְמִיחַ יְשׁוּעָה.

שבת שובה On:

מִי כָמְוֹךָ אַב הָרַחֲמִים, זוֹבֵר יְצוּרֶיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים.

וְגֶאֶמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים.

בָּרוּךְ אַתָּה יהוה מְחַיֵּה הַמֵּתִים.

When the עמידה is recited aloud, continue on page 157.

אַ**תָּה קָרוֹשׁ** וְשִׁמְךּ קָרוֹשׁ, וּקְרוֹשִׁים בְּכֶל־יוֹם יְהַלְּלוּךּ פֶּלָה. **בָּרוּך אַתָּה יהוה הָאֵל הַקָּרוֹשׁ.

**On שבת שובה:

בָּרוּך אַתָּה יהוה הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ.

Silent recitation continues on page 158.

קרושה

When the עמידה is chanted by the Ḥazzan, קרושה is added.

נָעַרִיצְךּ וְנַקְדִּישְׁךְ כְּסוֹד שִּׂיחַ שַּׂרְפֵּי קֹבֶשׁ הַפֵּקְדִּישִׁים שִׁקְךְ בַּקְּבָשׁ, כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךּ, וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:

קרוש קרוש קרוש יהוה אָבָאוֹת, מְלֹא כְל־הָאָבֶץ פְבוֹדוֹ. בְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלֶם, מְשֶׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לֶזֶה: אַיֵּה מְקוֹם בְּבוֹדוֹ. לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:

בָּרוּךְ כְּבוֹד יהוה מִמְּקוֹמוֹ.

מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶּן בְּרַחֲמִים, וְיָחוֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב וָבְקֶר בְּכָל־יוֹם תָּמִיד, פַּעַמִים בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים:

שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יהוה אֱלֹהֵינוּ יהוה אֶחָר.

הוא אֱלֹהֵינוּ, הוּא אָבְינוּ, הוּא מֵלְבֵּנוּ, הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ, וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינֵי כָּל־חָי, לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים.

אֲנִי יהוה אֱלֹהֵיכֶם.

וּבְדַבְרֵי קַדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר:

יִמְלֹךְ יהוה לְעוֹלָם, אֱלֹהֵיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָה.

לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גַּדְלֶךְ, וּלְגֵצֵח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךְ נַקְדִּישׁ. וְשִׁבְחֲךְ אֶלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלֶם וָעֶד, כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אֲתָּה. *בָּרוּךְ אַתָּה יהוה הָאֵל הַקָּדוֹשׁ.

*On שבת שובה:

בָּרוּךְ אַתָּה יהוה הַמֶּּלֶךְ הַקָּרוֹשׁ.

Ezekiel's vision describes the angels as having one straight, unbent leg. As we recite the Kedushah — our echo of the angels' praise of God found in Isaiah, Ezekiel, and Psalm 146 — we too stand erect in God's presence. It is customary to rise on one's toes during the repetitions of "Kadosh (Holy)," literally lifting our praise "toward singing seraphim."